

14 December 1935

Mevr. Anna Klaassen
van Tuylplein 37
Amsterdam.

Geachte Mevrouw,

Uw schryven van 11 dezer kwam in myn bezit. Dat "uw scherp kritisch leekenoog" tevreden was over het resultaat der vergrooting wil ik gaarne aannemen. Waar het echter gaat over artistieke waarde van een werk hetwelk voor visitekaart formaat is gemaakt, en nu plotseling niet meer door het bloote oog doch door een enorm sterke lens die ongeveer 400 maal vergroot gezien wordt, daar kan alléén de maker van dat werk beoordeelen of er genoeg van is overgebleven om in het publiek te worden vertoond.

Dat dit publiek voor een belangrijk deel uit kinderen zal bestaan verandert hieraan niets.

Zeker ik kom zoo ongeveer ééns per maand in Amsterdam, en myn eerstvolgend bezoek zal waarschyndlyk in begin Jan. vallen. Ik heb er dan niets tegen om uw voorstel, omtrent het zien der projecties, aan te nemen. Ik heb daarover helaas geen illusies.

Gedurende de Oorlog, in 1917 was er door myn Hoofdag agent een plan ontworpen, tot vertoon van myn oorlogsteekeningen op het witte doek. Er was veel zorg aan besteed, doch toen ik de proefvertooning bywoonde, sloeg my den schrik om het hart ofschoon de vergrooting véél minder sterk was, daar de origineelen plus minus een halve Meter hoog waren, Ik heb toen zonder aarzelen pertinent geweigerd de verdere vertooning toe te staan.

Voor een succesvolle vergrooting zou het een absolute eisch zyn, de teekeningen geheel door my te laten overteekenen, en dan in volkomen scherp gelimiteerde INKTYNEN, die wel alle mogelyke graden van fyn of breed vertoonen, doch scherp aan beide zyden begrensd door de stalen punten, en zonder de fantastische uitwassen of hiaten van potlood of conté-lynen. Doch hiertoe ontbreekt my de tyd.

Het spyt my dat ik U geen positiever antwoord kan geven. Met myn vriendelyke groeten

Hoogachtend